

ende det Totalbeløb, som Ministeren ventte at faa ind, at jeg ikke har noget at indvende imod, at der gennem Behandlingen fremkommer det samme eller et endnu højere Tal; thi jeg har den Opfattelse, at under de Forhold, vi nu lever under, har det sin Betydning saa vidt muligt at faa de Regninger, som vi faar skrevet paa Statens Udgiftsside, dækket gennem løbende Indtægter paa samme Tid, idet Statens Borgere neppe i de kommende Tider vil faa den Evne til at betale Afgifter, som de har under de foreliggende Forhold. Jeg mener altsaa i det store og hele, at det er naturligt, at man søger for at faa de Regninger, man nu paadrager sig, betalt samtidig; det gælder i det store og hele, men det gælder naturligvis ogsaa under private Forhold.

Nu er Ministeren inde paa, at vi skal benytte Dele af den Afgift, vi faar ind gennem denne Statsforanstaltning, til at understøtte private Erhverv i vort Samfund. Jeg kommer derved ind paa det, jeg egentlig havde tænkt at tale om, Anvendelsen af de Midler, Ministeren mener, der vil indkomme ved den foreslaaede Afgift. Det er Ministerens Hensigt, at disse Midler skulde anvendes til Nedsættelse af Prisen paa visse Forbrugsartikler, specielt Kul til et vist Forbrug og Majs. Her maa jeg hævde et Særstandpunkt, forskelligt fra store Dele, vistnok største Delen af mit Parti. Jeg har tidligere haft Lejlighed til her i Rigsdagen at gøre opmærksom derpaa. Jeg har allerede i 1910 som Medlem af det andet høje Ting i min Jomfrutale, som det kaldes, hævdet et saadant Standpunkt. Der var Tale om at nedsætte en Del af Landbrugets Tilskud efter Forslag fra den da afsluttede Sparekommission, og jeg tog Ordet for at henstille til mine Standsfæller, at de ikke alene gik med til den Nedsættelse, der var Tale om, men at de i øvrigt vilde virke med til, at alle de Stykker og Støtter, Landbruget paa forskellige Maade havde under sig, blev formindsket i Antal, saa vidt det i det hele taget var muligt, idet jeg betragtede disse Statstilskud som ret uheldige i visse Henseender, og i alt Fald kunde de i mange Forhold virke som en Slags Sovepuder for enkelte Erhverv indenfor Landbruget. Denne Betragtning gælder selvfølgelig mere under ordinære Forhold og kan maaske ikke ganske anvendes under de nuværende; men jeg er i alt Fald af den ganske bestemte Opfattelse, at saa længe Landbrugets Stilling ikke er en anden, end den er i Øjeblikket,

vil det ogsaa under disse ekstraordinære Forhold sikkert være ret uheldigt, om Staten tilsagde visse Bidrag til enkelte Erhvervs Forrentning. Og da Formaålet eller i alt Fald en Del af Formaålet med Fremskaffelsen af disse Midler er at fremhjelpe en bestemt Gren indenfor Landbruget, Svineproduktionen, maa jeg bestemt advare derimod og allerede paa nærværende Tidspunkt sige, at jeg ikke har nogen særlig Sympati for dette Skridt. Den højtærede Minister har — saaledes har jeg forstaaet det — under en Debat, Ministeren havde i det andet høje Ting med Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Foss), hævdet, at det saa ud til, at denne Erhvervsgræn indenfor Landbruget kunde staa i Fare for at være mindre rentabel i kommende Tider, og Ministeren vilde derfor ikke alene hævde, at han satte Pris paa et vist Beløb igennem denne Afgift, men han vilde nærmere præcisere sit Standpunkt saaledes, sagde han, at han vilde have et Beløb, hvorved han kunde imødegaa en eventuel Fare for en Del af Landbrugserhvervet. Den højtærede Minister tilføjede, at saa vidt han kunde se, var Forholdene i Øjeblikket ikke saadanne, at Svineproduktionen foregik med direkte Tab, men alligevel ønskede Ministeren Beløbet for eventuelt at kunne imødegaa saadanne. Jeg mindes en anden Situation, hvor der fra den højtærede Ministers Side er grebet ind netop i den samme Gren af Landbrugets Erhverv, og hvor der baade fra den højtærede Ministers og fra de ministerielle Partiers Side stærkt blev hævdet, at man kunde gøre det, fordi netop denne Produktionsgren for Tiden var saa lukrativ, fordi man i Landbruget tjente voldsomt mange Penge, ja, man benyttede endog stærkere Udtryk om den Fortjeneste, Landbruget havde deraf. Det modsatte skulde altsaa efter den højtærede Ministers Opfattelse være Tilfældet i Øjeblikket eller meget snart have Udsigt til at blive Tilfældet. Jeg kan ikke angive bestemte Tal for den modsatte Opfattelse, som jeg i øvrigt deler; men jeg skal tillade mig at hævde, ja, jeg vover endog den Paastand, at hvis man sammenligner Gennemsnitsprisen for Slagterisvin fra 1. August 1914 til 12. Maj 1915, paa hvilken Dag Maksimalprisen traadte i Kraft, med Foderstofpriserne igennem de forskellige Uger efter de officielle Noteringer, der fremkom i samme Tidsrum, da har man gennemsnitlig i denne Periode haft en mindre Gennemsnitsindtægt pr. Slagteri-